

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33Csp/212/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116229332
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2116229332.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Twin City Tower, Mlynské Nivy 10, Bratislava, IČO:47 239 921, proti žalovanému: E. X., X.. XX.XX.XXXX, L. S. X, V., o zaplatenie 1 742,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 658,49 eur spolu, úroky z omeškania ku dňu 15.12.2015 vo výške 3,27 eur, poplatky vo výške 9,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 658,49 eur od 16.12.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 67,56 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 27.12.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 1 742,86 eur spolu s úrokom vo výške 252,34, úrokom 20,90 % ročne zo sumy 1 525,07 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 920,60 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, z titulu poskytnutého úveru na tom skutkovom základe, že dňa 13.08.2014 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli tiež Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Predmetom Zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok peňažné prostriedky na čerpanie (spotrebiteľský úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 2.000,- eur. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať ku dňu 13.08.2014. Dňa 13.08.2014 bol úver čerpaný. Žalovaný sa zároveň zaviazal splácať úver v 36 mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.09.2014, pričom anuitná splátka sa skladala z istiny a príslušných úrokov a bola dohodnutá vo výške 75,38 eur. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 20,90 % p. a. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal v Zmluve, v dôsledku čoho žalobca určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.12.2015. Úroky a poplatky, ako aj ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou neuhradené v termínoch ich splatnosti sa úročia len sadzbou úroku z omeškania. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 517 OZ ku dňu 16.12.2015 (prvý deň omeškania - deň nasledujúci po dni splatnosti (zosplatení) úveru) 5,05 % p. a. z dlžnej čiastky. Žalobca poskytol dohodnutý úver a v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje ku dňu 15.12.2015 žalovanému pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy spolu vo výške 1 671,53 eur, ktorú predstavuje: istina vo výške 1 525,07 eur, úrok vo výške 133,42 eur vyčíslený ku dňu 26.11.2015, úrok

vo výške 252,34 eur vyčíslený za obdobie od 27.11.2015 do 30.09.2016, úrok z omeškania vo výške 74,60 eur vyčíslený ku dňu 30.09.2016, neuhradené poplatky vo výške 9,77,- eur.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená dňa 25.02.2019, nevyužil svoje právo vyjadriť sa k žalobe.
3. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.
4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom žalobcom do spisu doložených listín, keď pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, pričom zistil nasledujúci skutkový stav.
5. Zo zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 13.08.2014 medzi žalobcom a žalovaným súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 20.00,- eur, úver bol úročený úrokovou sadzbou 20,90 % ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 36 mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.09.2014, pričom anuitná splátka sa skladala z istiny a príslušných úrokov. Splátky boli dohodnuté vo výške 75,38 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola 25,97 % a celkové náklady spojené s úverom boli 2 803,19 eur. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.12.2015 adresovaného žalobcom žalovanému súd zistil, že žalovanému bolo oznámené, že vzhľadom na to, že je naďalej v omeškaní s plnením záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca vyhlásil celú pohľadávku dňom 15.15.12.2014 za splatnú.
6. Podľa § 497 zákona č. 513/1993 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
7. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.
8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
9. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.
10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
11. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom v čase vzniku záväzku, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
12. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52a nasl. O spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny.

13. V danom prípade strany sporu uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je formálne absolútnym obchodným vzťahom a spravuje sa ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia osobitného Zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru súdu však ide o spotrebiteľskú zmluvu. Spory týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľských úveroch sú občianskoprávnymi vecami a podstata vzťahu založeného poskytnutím spotrebiteľského úveru je občianskoprávna. Súd tak právny vzťah účastníkov posudzoval podľa Občianskeho zákonníka.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom, pričom dospel k záveru, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. Žalovanému preto súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 658,49 eur, ktorá predstavuje časť nesplatenej istiny požičanej sumy úveru vo výške 1 525,07 eur a zmluvné úroky vyčíslené ku dňu zosplatenia, t. j. k 15.12.2015 vo výške 133,42 eur. Súd žalobcovi priznal aj vyčíslené úroky z omeškania ku dňu zosplatenia, t. j. k 15.12.2015 vo výške 3,27 eur. Súd žalobcovi priznal aj sumu poplatkov vo výške 9,77 eur, keď sa strany na ich zaplatení dohodli. (výrok I.).

15. Nakoľko žalovaný nezaplatil dlžnú sumu v lehote splatnosti, dostal sa dňom splatnosti jednotlivých splátok a následne s celou dlžnou sumou dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. od 16.12.2015 do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobca má právo na úrok z omeškania, preto súd uložil žalovanému zaplatiť úrok z omeškania od 16.12.2015 do zaplatenia, keď vychádzal z výšky základnej úrokovej sadzby európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 16.12.2015 bola 0,05%. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,25 %, preto mu ho súd v ním požadovanej výške priznal zo sumy nesplatenej istiny a vyčísleného riadneho úroku.

16. Súd nevyhovel žalobe v celom rozsahu čo sa týka nároku na zaplatenie úroku vo výške 20,90 % ročne zo sumy 1 525,07 eur za obdobie po zosplatení, t. j. od 16.12.2015 až do zaplatenia dlžnej sumy, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď sa plne stotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 190/2014 zo dňa 30.06.2015: „Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene

záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.“ Takisto súd nevyhovel žalobe v časti priznaného úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy nad rozsah nesplatennej istiny a vyčísleného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia. Vzhľadom na uvedené, súd vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.).

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s§ 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému rozsahu 67,56 % trov konania, keďže bol v konaní úspešnejší (úspech žalobcu 83,78 % - úspech žalovaného 16,22 %), keď si žalobca podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1 995,20 eur a bola mu priznaná suma 1 671,53 eur, keď nezistil ani dôvody na postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava /§ 365 ods. 1 CSP/.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a to ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania /§ 127 ods. 1 a 2 CSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.) a ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia súdom.